

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Het drempelverbond

In Zacharia 12:2 staat:

Zacharia 12:2

Zie, Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende beker voor alle volken rondom, ja, ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem.

Het woord dat in dit vers wordt gebruikt voor 'beker' is geen precieze vertaling van het Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord voor 'beker' in dat vers is "saf". Strong's H5605 en de oorspronkelijke bedoeling verwijst naar bevatten: een voorportaal (als een begrenzing); maar ook een schaal (voor bloed of wijn): een bassin, schaal, beker, deur (zoals in deurpost), poort, post, of een **DREMPEL**.

In vroeger tijden, en zelfs vandaag de dag in het Midden Oosten, is er een gebruik genaamd "Het Drempelverbond" waar mensen een verbond met elkaar sluiten door het aanbrenge van het bloed van een dier (koosjer dier in ons geval) aan de drempel van de deur.

Een drempel is het onderste deel van de deuren, waar mensen overheen moeten stappen als ze je huis binnenkomen. Dat was de plaats waar verbonden werden gesloten met elkaar en ook met godheden (de goden of god van het huis).

Dit was, en is nog steeds, een algemeen gebruik. Herinner je je het verhaal van het Pascha? JHWH zei tegen Israël dat ze bloed (van een Lam) op de deurposten moesten doen. Dit was een teken van het verbond.

Als wij denken aan een schaal, dan denken we aan iets dat we in onze handen houden. Maar in oude tijden was de schaal (de holte) in de drempel verwerkt, zodat je het bloed in de drempel kon gieten, waarna je het op je deurposten kon smeren.

Het gebruik van Pascha was dus niet echt iets nieuws. Aloude culturen deden soortgelijke handelingen voor hun eigen goden en voor elkaar. Wij zijn onbekend met deze gebruiken omdat we verwesterd zijn. De Bijbel werd echter geschreven in het Midden Oosten door oosterse mensen, die een Oosterse, en

geen Westerse, levenswijze hadden. Daarom zou het ons helpen als we de Bijbel gaan begrijpen vanuit een Oosters perspectief, en niet vanuit onze Westerse, Griekse-Romeinse/ Europese cultuur.

Het principe van Verbond was behoorlijk krachtig in de oosterse cultuur. Op de momenten dat de mensen een verbond met elkaar gingen sluiten selecteerden ze hun beste dieren, om die vervolgens te slachten. Ze sneden ze vervolgens in stukken zodat er bloed zou vloeien om te laten zien dat er een bloedverbond was gesloten.

Ze verdeelden de stukken van het dier in twee rijen, met ertussen een pad waar je overheen kon lopen. Vervolgens werd het verbond dat ze met elkaar sloten uitgesproken, waarna ze beiden over het pad liepen tussen de rijen dode dieren.

Als ze daarmee klaar waren, dan zeiden ze tegen elkaar: "Als een van ons het verbond, dat we zojuist hebben gesloten, verbreekt, mag hij dan zijn als de dieren die we zojuist hebben gedood..." Het is belangrijk om dat te begrijpen omdat JHWH, de Schepper van het heelal, op die manier een eeuwigdurend verbond heeft gesloten met Abraham.

JHWH verscheen aan Abraham in een droom en liet hem een aantal dieren zien die al waren geslacht, en JHWH ging zelf tussen de delen door!

Zie jij het beeld van het Verbond dat JHWH ons wil laten zien? Wij begrijpen dat niet tenzij we de gebruiken, die volgens oosterse culturen bij een verbondssluiting horen, doorzien.

Genesis 15:17-18

En het gebeurde dat de zon onderging en het donker werd; en zie, er was een rokende oven en een brandende fakkel, DIE TUSSEN DIE STUKKEN DOORGING (dat waren de stukken van dieren) Op die dag sloot JHWH een verbond met Abram, en zei: Aan uw nageslacht heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat.

Als we dat in gedachten houden, dan begrijp je de context van Zacharia 12:2 ook beter waar JHWH zegt: "*Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende BEKER (DREMPEL)*" Met andere woorden, Jeruzalem is de gezalfde plaats waar de Messias zal regeren, en waar JHWH Zijn Naam heeft gevestigd. Het is de drempel van Zijn "huis".

Dus dit betekent iets; dit is belangrijk.

Degene die er langsgaan met kwade bedoelingen laten zien dat ze Zijn verbond verachten, en zij zullen worden zoals de gesneden stukken van de dieren die waren gedood. Dit is heftige verbondstaal.

Je vraagt je misschien af hoe we zo zeker weten dat het hier om verbondstaal gaat? Laten we het volgende vers onderzoeken in Zacharia 12:3:

Zacharia 12:3 (SV)

En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastige steen voor alle volken; allen, die zich daarmee beladen, zullen gewis doorsneden worden; en al de volken der aarde zullen zich ertegen verzamelen.

Hier in Zacharia 12:2-3 wordt oude verbondstaal gebruikt om het hart van JHWH te laten zien. Degenen die over Zijn drempel gaan (dat is Jeruzalem, de plaats van het verbond) met kwade bedoelingen zullen **doorsneden** worden zoals dieren, alsof iemand het verbond met een andere man heeft verbroken, nadat hij met hem tussen de delen van de dieren is doorgelopen zoals het voorbeeld in Genesis 15.

Als Jeruzalem de drempel van JHWH is waar het verbond met alle volken is gemaakt, welk bloed werd dan vergoten aan die “drempel” om ons terug te brengen in Zijn verbond? Jezus – Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea- komt vast in je gedachten.

Jesjoea werd gestuurd als het Lam van JHWH en Zijn bloed werd vergoten in Jeruzalem (de drempel van JHWH) zodat wij kunnen worden hersteld in Zijn verbond en weer bij Israël mogen horen.

Jesjoea werd niet gestuurd om Zijn bloed te vergieten zodat wij de Wet, of Torah van JHWH, kunnen afwijzen. Jesjoea werd gestuurd om Zijn bloed te vergieten omdat we allemaal Jahweh's Torah hebben overtreden.. omdat allen hebben gezondigd en Zijn Torah hebben overtreden.

Vermenging met dagen en manieren van heidense goden, het verwijderen van zegenvolle geboden zoals de Sabbat, feestdagen en voedselwetten was nooit de bedoeling van Jesjoea's verlossingswerk. Deze dingen zijn nog steeds onderdeel van het verbond waar Jesjoea ons in terug heeft gebracht.

En tenslotte, als je in de Oosterse cultuur iemand, die een verbond met je wilde aangaan, wilde laten zien dat je hem haatte, dan weigerde je om over zijn drempel te stappen. Je zou dan op de drempel van het huis van die persoon stoppen, het vertrappen en er op schoppen. Dit was nog erger dan je naaste vervloeken.

Met dat in gedachten vragen we je om dit vers secuur en in gebed te overwegen...

Hebreeën 10:26-29

Want als wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over, maar slechts een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzengend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden. Als iemand de Wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op het woord van twee of drie getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God VERTRAPT heeft en het BLOED VAN HET VERBOND, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft?

Dus, zie je het verband? Zie je hoe in dat vers verbondstaal wordt gebruikt ten aanzien van vertrappen of verachten van het bloed?

Hebreeën 10:30-31

Wij kennen immers Hem Die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En verder: De HEERE (JHWH) zal Zijn volk oordelen. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.

Het is realiteit dat JHWH op een dag zal komen om het huis te reinigen. Alles wat we zojuist hebben gelezen werd voorafgegaan door vers 25 waarin de context wordt gegeven van het moment waarop we de “dag” zien naderen:

Hebreeën 10:25

...en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen.

Het gaat hier natuurlijk over de “Dag van de Heer”...wat een 1000-jarige dag is, die begint met het oordeel over alle gelovigen. Het oordeel over de ongelovigen vindt niet eerder plaats dan na die 1000 jaren. Veel mensen begrijpen de “Dag van de Heer” niet ten volle.

Na het lezen van bijvoorbeeld 2 Thessalonicenzen 2 gaan de meesten er vanuit dat de Dag van de Heer het moment is waarop Jesjoea terugkomt, en dat de profeten, telkens als ze spreken over de Dag van de Heer” aangeven dat die dag begint met oordeel. En oordeel begint bij het Huis van JHWH.

We kunnen ook lezen, in de context van de Dag van de Heer, dat Petrus aangeeft dat 1 dag is als 1000 jaar (**2 Petrus 3:8**) waardoor ons wordt getoond, zelfs voor Openbaring, dat de Dag van de Heer 1000 jaren omvat.

In Openbaring 20:4 lezen we dat onze Heer Jesjoea gedurende duizend jaren zal regeren. Begin je al te zien waarom deze dag de “Dag van de Heer?” wordt genoemd? Het lampje begint hopelijk te branden. Het is omdat onze Heer een volledige dag, of 1000 jaar, zal regeren. Het is Zijn dag, de dag van de Heer.

Het is interessant dat Jesjoea aan het einde van de 1000 jaren de autoriteit en het Koninkrijk zal teruggeven aan de Vader (1 Corinthiërs 15:24). Waarom is het belangrijk om dat te begrijpen? Waarom doet het er eigenlijk toe?

Het doet er toe omdat de laatste 1000 jaren, de laatste dag, het einde is van een periode van 7000 jaar. De periode van 1000 jaar, waarin Jesjoea terugkomt om te regeren, is de 7^e dag.

Misschien zie je nu waarom dit belangrijk is, zeker met Hebreeën 3-4 in gedachten. De duizendjarige regering van Jesjoea is onze Sabbatsrust. Het is de rust waarop we wachten na het oordeel.

Denk eraan dat Jesjoea zei dat Hij de Heer is van de Sabbat (Marcus 2:28) De wekelijkse Sabbat is een profetische voorafschaduw van de laatste 1000 jaren, de Dag van de Heer, waarop we nog steeds wachten om die binnen te gaan. Denk eraan dat de “Dag van de Heer” altijd Zijn Sabbat is geweest, de 7^e dag... De belofte dat wij zijn rust zullen binnengaan ligt er nog steeds:

Hebreeën 4:1

Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is.

Vervolgens waarschuwt de schrijver van Hebreeën ons voor wat er met Israël is gebeurd in de woestijn.

Hebreeën 4:2

Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Heb je dat gehoord? Aan hen werd hetzelfde evangelie gepredikt als aan ons. Zij ontvingen hetzelfde Woord van God. Dezelfde boodschap.

Misschien dacht je dat we een nieuw evangelie kregen in het Nieuwe Testament? Ze hadden niet het geloof om het Woord van God uit te voeren, want als ze werkelijk hadden geloofd, dan hadden ze het Woord van God gedaan. We doen wat we geloven, toch? Maar wij die geloven, die geloof hebben gehad, zullen die rust binnengaan

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft:

“Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen:
Mijn rust zullen zij niet binnengaan!”

En dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

Net zoals vers 1 vermeldt dat we die rust nog niet zijn binnengegaan, richt vers 3 zich op degenen die hebben “geloofd”, verleden tijd. In vers 2 wordt aangegeven dat degenen die echt naar hun geloof hebben geleefd, of de wedloop hebben gelopen zoals Paulus het noemt, degenen zijn die Zijn rust kunnen binnengaan. Wij geloven, en we blijven geloven, maar tot we het einde hebben behaald hebben we nog niet ten volle geloofd, verleden tijd. Vervolgens onderwijst de schrijver over de Dag van de Heer, de rustdag, als de 7^e dag.

Hebreeën 4:4-10

Want Hij heeft ergens over de zevende dag als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust. En op deze plaats opnieuw: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan! Omdat dus het feit blijft dat sommigen deze rust binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege hun ongehoorzaamheid, bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, namelijk heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt (zoals al eerder gezegd is):

“Heden, als u Zijn stem hoort,
verhard dan uw hart niet.”

Want als Jozua hen al in de rust gebracht had, zou God daarna niet gesproken hebben over een andere dag. Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God, want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Begrijp je wat hier eigenlijk wordt gezegd? Er staat dat, als er sprake was van een andere dag, dat ze dan Zijn rust nog niet zouden zijn binnengegaan. Wij weten dat er gesproken wordt over een andere dag, de Dag van de Heer. Dus we weten ook, dat we Zijn rust nog niet zijn binnengegaan. Zie je, er is nog een

andere dag waar we naar uit mogen zien, de rustdag. Pas als we de Sabbatsrust, 1000 jaren, de Dag van de Heer, zullen binnengaan, pas dan zullen we eindelijk ophouden met werken.

De meesten zijn het ermee eens dat we nog steeds werken. We delen het Woord nog steeds, en onderwijzen de volken.

De rust hebben we nog tegoed.

Je vraagt je misschien nog steeds af, wat dit heeft te maken met het drempelverbond. Nou, weet je nog dat Israël in de woestijn het verbond vertrad, en dat ze daardoor Zijn rust niet binnengingen? Ze volhardden in bewuste zonden. Ze bleven ongehoorzaam. Ze kregen hetzelfde evangelie als wij, maar ze leefden er niet naar in geloof.

Weet je nog wat er staat in Hebreeën 10? Het lijkt erop dat hoofdstuk 4 voorafgaat aan hoofdstuk 10. In hoofdstuk 10 worden de gevolgen opgesomd van volharding in zonde nadat we de kennis van de waarheid hebben ontvangen. Ook worden de oordelen genoemd die iemand ontvangt als hij het bloed van het verbond vertrappt, en de geest van genade beledigt.

Dus als we het Woord van God niet volgen, betekent dat dan dat we die 1000 jaren die we tegoed hebben, niet binnen zullen gaan, als de Dag van de Heer zal beginnen? Laten we verder lezen in hoofdstuk 4

Hebreeën 4:11-13

Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen. Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

We moeten ons beijveren om die rust binnen te gaan, dat betekent dat we op een lijn moeten zijn met het Woord van God.

Er zijn zo veel redenen om het bloed van het verbond niet te vertreden, als je de waarheid eenmaal hebt leren kennen. Als je zegt dat je gelooft en het Woord van God - dat is wie Jesjoea zegt te zijn (Johannes 1:14; Openbaring 19:13) dezelfde vandaag, gisteren en voor altijd (Hebreeën 8:13)- gelooft, dan wil ik je ten zeerste aanmoedigen om het Woord van God te gaan volgen, in plaats van slechts stukjes ervan. De verdrukking laat misschien niet lang meer op zich wachten.

Bekeer je tot het verbond, geef je over en leer Zijn wegen voordat de storm je overvalt als een dief in de nacht. Val niet onder Zijn oordeel, waar Hebreeën 4 en 10 ons voor waarschuwt. Vertreedt het bloed van het verbond niet. Kijk uit naar de rust van de 7^e dag, de 1000 jaren, de Dag van de Heer. We willen niet dat je beschaamd wordt bij Zijn komst..

Het is ons gebed dat je gezegend werd door dit onderwijs. Denk eraan om altijd alles te toetsen.

*Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net
(Engelstalig onderwijs)*

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)